

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, hr. Estrup skal have at vide, at de ufravigelige krav, hr. Estrup har stillet i hele denne sag, nemlig at der skal være uddannelsespladser nok, at de skal matche med de lediges forudsætninger, og at de skal være geografisk rigtigt placerede, skal vi selvfølgelig have bevis for at hr. Estrup har fået hjem. Det er da klart, det er vi nødt til.

Når hr. Estrup siger, at spørgsmål 225 intet har med det nye forlig at gøre, så kan jeg garantere for, at det har det. På baggrund af den forligstekst, vi har fået forelagt i udvalget, har vi stillet spørgsmålet ud fra følgende sætning: »I den forbindelse skal det understreges, at loven skal til revision i folketingsåret 1986-87, dvs. inden de første ledige i januar 1988 i givet fald kommer på forlængede dagpenge.« Det er den sætning, der har fået os til at stille det spørgsmål.

Spørgsmålet lyder altså: kan ministeren bekræfte, at langtidsledige, som har afsluttet deres arbejdstilbud 2. juli 1985 uden at have haft mulighed for at opnå 1.040 timers arbejde, på grund af sygdom, ferie osv., vil kunne komme på nedsatte dagpenge tidligere end 1. januar 1987? Det har ministeren bekræftet. Det står i svaret på spørgsmål 225. At hr. Estrup slår over på side 2 i svaret, som omhandler det stik modsatte, nemlig folk, der er kommet ud af jobtilbud efter 1. juli 1985, kan vi da ikke gøre for. Der er altså svaret bekræftende på det spørgsmål, der er stillet; folk kan 2. juli 1985 komme på forlængede dagpenge. Sådan er det, og det er på baggrund af det forlig, der er indgået, at dette spørgsmål er stillet.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg forstår ikke rigtig, at hr. Estrup bliver polemisk på nuværende tidspunkt.

Når vi har ønsket at få dette tilbage til udvalgsbehandling og få god tid til tredjebehandlingen af det, er det, fordi vi har stillet nogle spørgsmål, og nogle af disse spørgsmål indledte vi med ordene »med henblik på et senere samråd«. Vi har aldrig kunnet få det senere samråd, for der var lukket af for det.

Hr. Estrup skal ikke stå her og sige, at det ikke har med det nye forlig at gøre. Alle de

spørgsmål, der er stillet efterfølgende, har med det nye forlig at gøre. Jeg kan egentlig ikke forstå, at hr. Estrup ikke i sit eget partis interesse er meget optaget af at få afklaret, om nogen kommer på graduerede dagpenge inden 1988 – for det er jo forligsteksten fra de radikale, som jeg nu har erfaret at andre også har været optaget af. Det, der ligger i den revisionsparagraf, er netop, at man skal forhindre, at nogen kommer på graduerede dagpenge, hvis ikke man kan opfylde det øvrige i denne lov.

Det er just det, vi har spurgt om hele tiden, efter at forliget er indgået. Jeg har spurgt arbejdsministeren. Han har indtil nu valgt ikke at svare. Jeg prøver én gang til – jeg er optimist og bliver ved med at være det – om ikke arbejdsministeren vil svare mig, at såfremt nogle skulle komme på graduerede dagpenge inden 1988, så vil der blive grebet ind øjeblikkelig. Det er det, forliget med det radikale venstre handler om. Det var det ene, der kaldte mig herop.

Det andet var for at sige til hr. Estrup: jeg har tidligere snakket om de uddannelsespladser, vi har erfaring for ikke var til stede, da der var tale om det første forlig. De er heller ikke til stede i det andet forlig, og det vil vi meget gerne give mulighed for at få afklaret.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

En bemærkning til arbejdsministeren, der sagde meget flot, at hvis man ønskede at spare penge af hensyn til statsfinanserne, så ville man nok have foreslået at sætte dagpengene til de arbejdsløse ned.

Ministeren har lykkeligt glemt, at det første lovforslag, ministeren overhovedet lagde på folketingets bord, var forslaget om at sætte dagpengene ned. Efterfølgende har man fastfrosset satserne med det resultat, at realværdien af dagpenge og efterlønsatser nu er udhulet med 17 pct. Der er altså sparet ganske betydelige beløb på dagpenge, og man følger det altså op med de to forslag, vi her taler om, og som blev til ved en sparerunde i finansministeriet.

Hr. Estrup siger, at det er umuligt at sige amt for amt, hvor mange pladser der er til rådighed i forhold til, hvor mange ledige der er. Det eneste, socialdemokratiet har ønsket, er at få at vide ganske konkret: hvad kan